75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. в Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 239. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го ГРУДНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 26, 1968 No. 239. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 24 грудня 1968

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЛИНДОН Б. ДЖАНСОН ТА НОВООБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА РИЧАРД М. НІКСОН висловили радість свою й усіх американців з приводу звільнення залоги захопленого підступно північними корейцями корабля „Пуебло" після 11 місяців перебування членів цієї залоги в полоні. Водночас із цим обидва — теперішній і майбутній — президенти побажали звільненим морякам і їх родинам веселих і щасливих свят Різдва Христового.

ВІНЧАННЯ ВНУКА КОЛ. ПРЕЗИДЕНТА ЗСА ДВАЙТА Д. АЙЗЕНГАВЕРА — Двайта Дейвіда Айзенгавера, 2-го з молодшою донькою новообраного президента ЗСА Ричарда М. Ніксона — Юлією відбулося в неділю 22 грудня в Мармуровій Колеґіяльній Церкві в Ню Йорку. Довершував вінчального акту парох квейкерської церкви пастор д-р Норман Вінсент Піл, довголітній приятель Ніксонів. Під час урочистости в церкві було яких 500 осіб гостей. Дід молодого, ген. Двайт Д. Айзенгавер, перебуваючи в шпиталі, не міг взяти участи в у весіллі. Після вінчання молоді виїхали в коротку пошлюбну подорож, з якої вернуться до своїх шкіл 2 січня 1969 року.

КОМУНІСТИЧНИЙ КУБИНСЬКИЙ РЕЖИМ звільнив із тюрми американського місіонера Джеймса Дейвіда Файта, що перебував в ув'язненні на Кубі з квітня 1965 року. Джеймс Дейвід Файт був засуджений на шість років тюрми. Його тесть Герберт Кодділ був засуджений тоді за цю саму „провину" на десять років тюрми.

ДВАДЦЯТЬ І ДВА АМЕРИКАНСЬКІ НАУКОВЦІ, в тому числі шість лавреатів Нобеля, ствердили в окремій заяві, схваленій під час панелю в Нюйоркській Академії Наук, що головною причиною незадовільного стану а то й кризи американської науки й виховання є драстичне зменшення федеральних фондів на допомогу науковим дослідам і працям.

ЧЛЕН ЗАЛОГИ „АПОЛЛО 8" МАЙОР ВІЛЛІЯМ А. АНДЕРС переслав із відстані 120.000 миль від землі через контрольних космічний центр в Гюстоні телеграму до свого 6-літнього сина Ґреґа з повідомленням, що він зустрічався в дорозі до Місяця із св. Миколаєм, який також в дорозі і їде вже до Ґреґа з дарунками.

В НЮ ЙОРКУ ДО 23 ГРУДНЯ Ц. Р. ХВОРІЛО НА ГОНҐ-КОНҐСЬКУ ІНФЛЮЕНЦУ 750.000 осіб. Лікарі оцінюють, що хворітиме на цю недугу ще яких два мільйони людей, заки епідемія припиниться. Закінчення епідемії сподіваються в половині або наприкінці січня 1969 року. За останній тиждень від 13 до 20 грудня померло в Ню Йорку яких 2.300 осіб.

У СВІТІ

КАПІТАН ЗАЛОГИ „ПУЕБЛА" ЛЛОЙД М. БАЧЕР заявив журналістам, що його і інших членів залоги били під час 11-місячного перебування в полоні у північно-корейських комуністів. Він ствердив, що говорив у полоні публічно та, як хотіли комуністи, бо вони виразно погрожували, що будуть мститися на полонених із шкодою для їх життя і здоров'я. Командор Бачер запевнив ще раз, що в хвилині, коли північно-корейські комуністи захопили „Пуебло", той корабель знаходився за 15-16 миль від берегів Північної Кореї.

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ НҐУЄН КАО КІ ВЕРНУВСЯ з Парижу до Сайґону й заявив, що південно-в'єтнамський уряд може переговорювати з підпільним комуністичним Фронтом Національного Визволення, але у Сайґоні чи іншому місці на терені Південного В'єтнаму, як уряд з одною з опозиційних груп, а не з рівнорядним контраґентом. Тим часом комуністи з Північного В'єтнаму й Фронту Національного Визволеня ведуть у Парижі пропаґанду за створення у Південному В'єтнамі „мирового уряду" на місці теперішнього, щоб той „мировий уряд" повів ділові переговори про замирення.

СССР І ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА ПІДПИСАЛИ в Празі нову торговельну умову, за якою Совєти зобов'язалися допомогти чехо-словацькій економіці настільки, щоб Чехо-Словацька Республіка була здатна „творити якнайбільше без потреби більших закордонних кредитів". Треба під цим розуміти — протидіяння тенденції чехо-словацьких економістів щодо нав'язання тісніших взаємин з західнім світом.

МОСКОВСЬКИЙ ІДЕОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ „КОМУНІСТ" СЕРДИТЬСЯ, що ближче неназваний молодий учений з дослідного Інституту в Обнінську за 60 миль на південний захід від Москви, вернувшись з подорожі до Данії, посмів видрукувати свої враження й спостереження, при чому хвалив опакування харчових продуктів в Данії, тамошні однородинне доми й масові приватні автомобілі. „Комуніст" закидає тому молодому вченому „буржуазний" підхід до відносин в Данії та з жалем стверджує, що у тій науковій станиці з-посеред 79 учених тільки 17 цікавляться якоюсь політичною діяльністю.

У БРИТАНІЇ ВЕЛИКОГО ШУМУ НАРОБИЛО відкинення міністерством внутрішніх справ подання на право азилю 28-річої жидівки з Польщі Ніни Карсов, яка спершу вийшла покалічена з нацистського кацету, а в 1966 році була арештована під час антисемітської хвилі в Польщі і два роки відсиділа в польській в'язниці. Британське міністерство мотивувало своє становище тим, що пані Карсов могла була залишитися у Відні і не була примушена шукати азилю в Британії. Внаслідку гострої критики в Палаті Громад — міністерство признало пані Карсов право азилю.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПРИЗНАЧИЛА на нового свого амбасадора у Вашинґтоні Рольфа Фрідермана Павльса, професійного дипломата, який був раніше амбасадором в Ізраїлі. Він приходить на місце Гайнріха Кнапштайна, який подався до димісії внаслідку поганого стану здоров'я.

В СССР ПОЯВИЛАСЬ книжка якогось Віктора Єгорова, друкована частинно в „Комсомольській Правді", яка ревеляціонує про невдачну змову, яку ніби затіяло німецьке Ґестапо: вбити під час конференції в Тегерані в 1943 р. Сталіна, Рузвелта і Черчілла. Змову виявив совєтському уряду совєтський аґент майор Ілля Светлов, що служив в німецькій розвідці, як майор Вальтер Шульц. Ніхто не може знати, скільки в цих ревеляціях правди, а скільки видумки, щоб приписати собі заслугу, як-то большевики вміли інфільтрувати своїми аґентами німецьке Ґестапо і врятувати життя Рузвелтові й Черчіллеві. За 25 років на Заході не було про це ні згадки.

АПОЛЛО 8 УВІЙШОВ У СФЕРУ ТЯЖІННЯ МІСЯЦЯ І ПІСЛЯ ВІДБУТТЯ 10 ЛЕТІВ У ЙОГО ОРБІТІ МАВ ПОЧАТИ ПОВОРОТ ДО ЗЕМЛІ

Гюстон, Тексас. — Космічний корабель „Аполло 8" в своєму першому в історії леті із людською залогою до Місяця, залишив у понеділок 23 грудня ц.р. о год. 3.30 по полудні сферу тяжіння Землі й, увійшовши в засяг тяжіння Місяця, започаткував у вівторок 24 грудня заплановані десять летів навколо цього сателіта. Покинув сферу тяжіння Землі „Аполло 8" на відстані 214 тисяч миль від Землі, відбуваючи свій лет із скорістю 2 216 миль на годину. Залога „Аполло 8", в складі астронавтів полк. Френка Бормана, кап. Джеймса А. Ловелла та майора Вілліяма А. Андерса в дальшому виконувала правильно призначені їй завдання й функції, керуючи космічним кораблем, фотографуючи Землю із різних стадій свого лету й відбуваючи радіові й телевізійні контакти із головною контрольною стацією в Гюстоні. Захворілий на інфлюенцу командант залоги полк. Борман, видужав і не відчував уже наслідків своєї короткої недуги. Під час кружляння навколо Місяця „Аполло 8" фотографував його поверхню з різних сторін, передаючи одночасно свої спостереження на Землю. Комунікація залоги „Аполло 8" під час кожного із десяти двогодинних кружлянь навколо Місяця була переривана на яких 45 хвилин, в тому часі, коли космічний корабель находився по протилежній до Землі стороні Місяця. Згідно із пляном, залога „Аполло 8" мала — після відбуття 10 летів в орбіті Місяця — спрямувати вже в середу ранком свій корабель на визначену заздалегідь трасу повороту до Землі. Закінчення історичного лету із Землі до Місяця й навколо нього визначено на п'ятницю 17 грудня на Тихому океані. Світова преса подає широкі звідомлення із подорожі „Аполло 8" і його залоги. Обширніше як звичайно інформує про цей американський почин совєтська преса, підкреслюючи, що завершення місії становитиме нове велике досягнення в дослідженні космічних просторів. Водночас із цим совєтські науковці звертають увагу на ризико, з яким получена ця перша людська виправа на Місяць, заявляючи, що пляновані керівниками совєтської космічної програми проміжні автоматичні космічні стації зменшували бнебезпеку для учасників космічних експедицій.

ЗСА звертають Японії частину своїх морсько-летунських баз

Токіо. — З'єднана Американсько-японська дорадча Рада безпеки рішила запропонувати урядам ЗСА і Японії, щоб 50 морсько-летунських баз на терені Японії або повернути цілком під суверенність Японії, або перетворити у спільне користування, або перенести в інше місце. Тому, що Америка взагалі має на території Японії від останньої світової війни 148 баз і військових станиць, то йдеться тут про одну третину тих влаштувань. У тому довгому засіданні, яке відбулося в понеділок 23 грудня ц.р., взяли участь американський амбасадор Алексіс Джансон і головний командант американських збройних сил на Тихому океані адмірал Джан МекКейн та, з японського боку, міністер закордонних справ Кіічі Аічі і генеральний директор Агенції оборони (в Японії нема військового міністерства) Кіічі Аріта. В останньому часі зросла в Японії кампанія проти американських баз. Існує 134 організацій, які спеціяльно ведуть протиамериканську акцію, в тому числі 53 такі організації знаходяться під комуністичним диктатом. Поминаючи демагогічні арґументи, що ними послуговуються комуністи, насправді американські влаштування в Японії займають тепер терени, що їх вартість — у зв'язку з розбудовою міст — дійшла до двох більйонів дол. Згущене міське населення та згущений летунський рух спричиняються до частіших катастроф і до скарг проти гуку моторів американських літаків. Внаслідку розбудови нових баз в південній Азії — деякі японські бази втратили своє давнє значення. Американський уряд хоче піти в цій справі назустріч японцям, щоо скріпити проамериканський консервативний уряд Ейсаку Сата, проти якого комуністи й соціялісти ведуть неперебірливу кампанію.

Хочуть відсунути від впливів чеського ліберала Смрковського

Прага. — Голова словацької компартії Густав Гусак заявив, що словаки повинні дістати в новій верхівці сфедералізованої чесько-словацької держави — одно місце. Ото ж, тому, що президент Людвік Свобода і прем'єр Ольдріх Чернік є чехами, то голова парляменту Йосиф Смрковський „повинен зректися", щоб зробити місце для словака. Та залва насправді віддзеркалює тенденцію сталіністів, щоб „вичистити" Смрковського, одного з найперших і найбільш послідовних речників демократизаційного курсу в ЧССР. Большевики арештували були його разом з Александером Дубчеком і Черніком, але звільнили. Чеські студенти й робітники погрожують страйками у випадку „вичищення" Смрковського.

● **ЗСА відновили** культурний обмін з СССР. Внаслідку до ЗСА прибуде з 12-ма концертами Московська симфонічна оркестра, яка вперше виступить в Ню Йорку 12-го лютого 1969 р.

Похорон Джана Стейнбека відбувся в Ню Йорку з участю 300 осіб

Ню Йорк. — В понеділок 23 грудня ц.р. відбувся тут в єпископальній церкві св. Джеймса короткий 20-хвилинний обряд похорону померлого в п'ятницю минулого тижня великого американського письменника, лавреата нагороди Нобеля, Джана Стейнбека. В похоронній відправі взяло участь ок. 300 осіб. Після відмовлення молитов, актор Генрі Фонда відчитав три поезії улюблених Стейнбеком авторів Дж. М. Сінґа, Роберта Стівенсона і лорда Алфреда Теннісона. На закінчення похоронної відправи відіграно уривок із Бахової Пасії св. Матвія. Крім дружини письменника в похороні взяв участь його син Том, який тепер перебуває дома на відпустці із Сайґону. Другий син Стейнбека Джан відбуває військову службу у Південному В'єтнамі і на похорон не зміг прибути.

В ТОРОНТІ ВІДБУЛОСЯ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

(ПРЕСОВИЙ КОМУНІКАТ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ)

Торонто. — В днях 20-22 грудня 1968 року відбулася тут пленарна сесія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців з участю членів Секретаріяту. Контрольної Комісії, голів комісій Секретаріяту та представників СФУЖО, ЦЕСУС і ЗУАДК.

Приявні на засіданні: о. д-р Василь Кушнір, Канада, — президент Секретаріяту СКВУ; Преосв. Максим Германюк — Митрополит Української Католицької Церкви Канади; Преосв. Мстислав Скрипник — Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗСА; Пастор Іван Яцентій — Євангельське Об'єднання Америки; Йосип Лисогір, ЗСА — заст. президента; д-р Василь Іваницький, Арґентина, — заст. президента; Микола Плавюк, Канада — генеральний секретар; ред. Ігнат Білинський, ЗСА — заст. ген. секретаря; д-р Святомир М. Фостун — Европа, заст. ген. секретаря; мґр Іван Іванчук, Канада — скарбник; д-р Богдан Т. Гнатюк, ЗСА — заст. скарбника; п-ні Олена Залізняк, Канада, — член секретаріяту; д-р М. Стахів, ЗСА, — член секретаріяту; ред. Іван Сирник, Канада, — член секретаріяту; прем. Юліян Ревай, ЗСА, — голова Контрольної Комісії СКВУ; д-р Михайло Марунчак, Канада, — член Контрольної Комісії; мґр Ольга Даниляк, Канада, — голова Ради Суспільної Служби (РСС); д-р Богдан Футей, ЗСА, — президент ЦЕСУС; д-р Богдан Білаш, Канада, — голова Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради (СКВОР); проф. Зенон Зелений, Канада, Заст. голови СКВОР; п-ні К. Паліїв, Канада, — секретар СКВОР; д-р Володимир Галан, ЗСА, — президент ЗУАДК; д-р Михайло Сосновський, Канада, — голова Комісії Преси та Інформації.

Перед початком нарад, делеґація Секретаріяту в складі: о. д-р В. Кушнір, Митрополит Максим Германюк, д-р В. Іваницький, д-р М. С. Фостун, ред. І. Білинський, мґр І. Іванчук, ред. І. Сирник, М. Плав'юк, д-р Б. Т. Гнатюк, д-р М. Сосновський, склала візиту прем'єрові Онтаріо, Джанові Робартсові, а відтак побувала на сесії Онтарійської Леґіслятури, де Іван Яремко, міністер соціяльних і родинних послуг представив делеґацію членам Леґіслятури, яка приняла делеґацію оплесками. Делеґація зустрілася теж зі спікером Леґіслятури, Ф. МекІнтош Кессом та з провінційним секретарем і міністром громадянства Робертсом С. Велшом. Відбула теж ширшу інформативну конференцію з мін. Іваном Яремком.

Пленарна Сесія Секретаріяту почалася по полудні 20 грудня ц. р. Згідно з наміченим пляном, відбулося чотири загальні засідання, на яких Президія Секретаріяту СКВУ та Комісії склали звідомлення з діяльности за 1968 р. Письмові звідомлення подали теж мґр Антін Мельник, Европа — заст. президента Секретаріяту, д-р Н. Пазуняк, ЗСА — СФУЖО, д-р В. Іваницький, Арґентина — заст. президента Секретаріяту, д-р Богдан Футей ЗСА — президент ЦЕСУС.

Вечерний звіт з діяльности Президії Секретаріяту СКВУ подав М. Плав'юк, генеральний секретар. Звіт з праці Ради Суспільної Служби

(Закінчення на стор. 4-ій)

Під час нарад Секретаріяту СКВУ в Торонті. Сидять (злі ва): д-р М. Сосновський, І. Білинський, М. Плав'юк, д-р Б. Гнатюк, пані Олена Залізняк, пані О. Даниляк, пастор І. Яцентій, Митрополит Максим Германюк, о. д-р В. Кушнір, Архиєпископ Мстислав, И. Лисогір, д-р М. Стахів, д-р В. Іваницький, ред. І. Г. Сирник, мґр. Іванчук, Ю. Ревай, д-р Марунчак і д-р Фостун

Адмірал прославляє залогу „Пуебла", як героїв

82 члени американського корабля „Пуебло" перейшли в минулу неділю 22 грудня через т. зв. „Міст без повороту" з Північної комуністичної до Південної вільної Кореї, після 11-місячної неволі в комуністів. Вони — щасливі — йдуть під охороною американської військової поліції. Їх перевезли вже спеціяльним джетом до Каліфорнії й вони переведуть Різдво із своїми родинами

Сеул. — Контр-адмірал Едвін Розенберґ, який дістав місію заопікуватися залогою корабля „Пуебло", після звільнення їх з 11-місячного полону в північно-корейських комуністів і товаришити їм у повороті до Америки, заявив, що він повний подиву для капітана корабля Ллойда Бачера і всіх інших членів залоги, що їх назвав „героями над героями". Він висловив особисту думку, що „признання до вини", що їх складали під час перебування в полоні коммодор Бачер і деякі члени залоги, не будуть приписані їм у вину, бо були складені під очевидним терором, але привичне в таких випадках слідство мусить відбутися. У шпиталі стверджено, що багато членів залоги мали синці, підбиті очі, задрапини й інші сліди побоїв. Капітан корабля, названий коммодор Ллойд Бачер, заявив під час пресової конференції у Сеулі, що всі члени залоги виявилися „типовими американцями" з такою високою вояцькою мораллю, що комуністичні опричники були цілком розгублені і ніяк не могли зрозуміти їх — та ніколи не зрозуміють.

НТШ відзначило століття „Просвіти"

Ню Йорк, Н. И. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштувало 14 грудня 1968 року в Українському Інституті Америки в Ню Йорку Наукову Конференцію для відзначення сторіччя заснування Товариства „Просвіти". Конференцію відкрив проф. д-р В. Стецюк, а з черги ред. І. Кедрин - Рудницький доповідав про значення „Просвіти" для українського народу, бо без освіти немає повновартісного народу, ані національно - політичної свідомости. НТШ вшановує заслуги „Просвіти" у поширенні освіти в народі, що є фундаментом в розвою національного життя. З черги ред. І. Дурбак вказав на „Просвіту" як школу національного виховання в Краю, та дав аналогію, як наша молодь тут в Америці виховується в національному аспекті. На закінчення проф. д-р В. Лев говорив про наукові видання „Просвіти", зокрема про серію п. н. „Руське Письменство" за редакцією О. Огоновського, Ю. Романчука, у 27 томах, та про дальші наукові видання, як „Історія української літератури" Возняка і ін.

Вийшов четвертий зшиток „Азбуковника" — короткої енциклопедії української літератури

Філядельфія. — У Видавництві „Київ" вийшло 4-те число „Азбуковника" — короткої енциклопедії української літератури, в опрацюванні видатного літературознавця проф. д-ра Богдана Романенчука. У цьому випуску подано закінчення букви „А" з трьох попередніх зшитків (4 і пів ст.) і почато букву „Б", під якою знаходимо інформації про понад сорок українських поетів і письменників та літературознавців-критиків, як от: Бабай, Бабанський, Бабій, Бабляк, Багмут, Багряний, Бажан, Бандрівський, Баранович, Барвінський, Барвінок, Барабаш, Барка та інші. Також знаходимо відомості про деякі літературні жанри, як байка і балада, про деякі твори давньої літератури, збірники та цікавіші літературні видання й інші літературні гасла, яких у зшитку ок. 80. До багатьох гасел додана відповідна література, напр., до гасла „Багряний Іван" — 39 джерел, до гасла „Бажан Микола" — 24 джерела, до гасла „Баляда" — 30 джерел, в тому й багато різномовних. Це видання є першою енциклопедією української літератури від найдавніших часів до наших днів, що охоплює в новіших часах обидва українські літературні процеси: за кордоном і в поневоленій Україні.

Зустріч польських і українських письменників у Києві

Київ. — Генеральне Консульство Польської Народної Республіки, як офіційно називають сателітну Польщу, влаштувало в Києві зустріч українських і польських письменників, головно перекладачів, на відзначення „Декади польської книжки в УССР". Присутніх привітав консул Штефан Стец, представивши польських гостей, серед яких не було автора книжки про Шевченка — Сиже-свича. Польський критик Зенона Мацужанка, між ін. повідомила, що дотепер у Польщі перекладено з української 60 назв творів, що вийшли накладом в 500 тис. примірників. Микола Бажан та Г. Шаблій у свою чергу повідомили, що в Україні було перекладено 200 польських книжок, загальним накладом в понад 6 мільйонів примірників.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Йост і Об'єднані Нації

Новообраний президент Ричард Ніксон призначив наприкінці минулого тижня 61-річного професійного дипломата Чарлза В. Йоста, заступника двох останніх амбасадорів в Об'єднаних Націях, на амбасадора ЗСА в тій найвищій міжнародній установі. Це була несподіванка для всіх тих, які сподівалися, що те становище займе шваґер братів Кеннеді Сарджент Шрайвер, теперішній амбасадор у Франції, або хтось інший із загальновідомим прізвищем в Америці й поза нею. Була неначе традиція, що репрезентантами З'єднаних Стейтів на форму Об'єднаних Націй виступали особи, які раніше займали високі становища: Адлей Стівенсон був губернатором стейту Іллиной, двократним кандидатом Демократичної партії на президента ЗСА і промовцем високої кляси. Перед ним займав те становище Генрі Кебот Ладж, колишній губернатор стейту Мессачусетс, кандидат на віце-президента ЗСА. Артур Ґолдберґ, правда, зробив кар'єру щойно за президентури Джана Кеннеді, коли той призначив його, правного дорадника робітничих спілок, на секретаря праці, та за Линдона Джансона, який призначив Ґолдберґа на члена Найвищого Суду, — але Ґолдберґ мав уже своє ім'я в міжнародному робітничому русі та в ліберальних правничих колах. Наступником Ґолдберґа став відомий міжнародному світові заступник державного секретаря Джордж Болл, визначний знавець фінансових справ.

На відміну від усіх тих осіб — Чарлз Йост майже невідомий ширшому загалові. Зате він відомий політичній верхівці, Державному Департаментові, Конґресові й Об'єднаним Націям, як дипломат-фахівець, що знаменито орієнтується в міжнародних відносинах та в машинерії ОН. Його призначення є ще одним доказом, що Ричард Ніксон не ганяється за зовнішніми ефектами, а керується діловим підходом. У даному випадку цікаво, що Чарлз Йост, колишній амбасадор у Сирії й Марокко, є спеціяльним знавцем справ Близького та Середнього Сходу і має багато добрих знайомих серед видатних арабських діячів. Тому це призначення підкреслює стурбованість Ніксона відносинами в Середземноморському басейні і його рішення довести до замирення між Ізраїлем та арабами.

Зрештою, становище амбасадора в Об'єднаних Націях здебільша почесне і для активної та амбітної людини, що хоче успіхів, не дуже принадливе. Річ у тім, що амбасадор в ОН для власної політики, для власної дипломатичної ініціятиви має вужче поле, як його мають амбасадори в різних столицях світу. Рахуючись з цим, Ніксон запевнив Йоста, що той матиме право брати участь в усіх засіданнях Уряду та Крайової Ради Безпеки, коли там обмірковуватимуть справи, які виринуть в Об'єднаних Націях. Отож Йост зможе брати участь у формуванні закордонної політики ЗСА, як це робив Адлей Стівенсон.

Однак, з другого боку, ніяке плянування політики, що її треба вести на терені ОН, не перекреслює факту, що Об'єднані Нації це взагалі установа, яка міжнародних проблем не розв'язує, а розв'язують їх великодержави, поминаючи терен ОН. Власне цей факт більше вплинув на резиґнацію Артура Ґолдберґа, аніж його непогодження з політикою Джансона супроти В'єтнаму, яку він мусів боронити на терені ОН. Наприклад: саме 21 грудня ц.р. закінчилась 23-та Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй і її президент, Еміліо Ареналес з Ґватемалі, картав у своїй заключній промові „нереалістичний і чуттєвий" підхід більшости делеґатів, представників азійсько-африканських держав, які рахувались з настроями у своїх суспільствах, а не реальними можливостями здійснення достосованих до тих настроїв вимог. На 23-ій сесії було 98 справ на денному порядку. З них — Генеральна Асамблея знову не прийняла комуністичного Китаю до ОН, порадила Британії повернути Еспанії Ґібральтар, на що Британія зразу ж відповіла неґативно, — але не змогла ані замирити Ізраїль з арабами, ані завести перемир'я між Ніґерією і Біяфрою, ані розв'язати конфлікт з Родезією, ані навіть затаврувати окремою резолюцією совєтської інвазії до Чехо-Словаччини.

Об'єднані Нації чимало добра зробили і роблять в ділянці міжнародної допомоги, так само, як велике зло роблять у ділянці культури, перетворивши ЮНЕСКО в експозитуру СССР. Признання найвищої нагороди ОН за „сприяння людським правам" Петрові Недбайлові, який „сприяє" позбавленню людей і народів людських прав — це ж глум з чартеру Об'єднаних Націй і всієї тієї установи. Тому нічого дивуватись, що становище амбасадора в ОН не принадає діячів, яким не імпонують можливості контакту з безсильними представниками 125-ох держав.

В. Ткач

„ЦЕНТРО-ЛІВІ" КОАЛІЦІЇ В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ

Агресивна постава СССР, що позначилася не тільки окупацією Чехо-Словаччини, але й погрозами вбік Західньої Німеччини та посиленою „активністю" в басейні Середземного моря, привела до зміцнення солідарности і співпраці поміж державами НАТО. Не тільки на мілітарному та політичному, але й на господарському відтинку.

Одночасно з зусиллями усувати непорозуміння й затіснювати співпрацю в міждержавних маштабах, помічаємо вже кілька років тенденцію до творення коаліцій всередині низки західньоевропейських держав. Таку тенденцію зумовлюють як внутрішні, так і зовнішні труднощі, що стоять перед даними державами, а саме: внутрішньогосподарські ускладнення, зріст впливу комуністичних партій даних країн, зовнішня загроза збоку російсько-совєтського імперіялізму.

В обличчі згаданих труднощів політичні партії важливіших західньоевропейських держав сходять з шляху взаємної конкуренції і шукають можливостей коаліційного порозуміння. Це стосується партій демократичного центру та соціялістичних партій — з виключенням екстремістів зліва (комуністи) і справа (наприклад, італійські неофашисти). Склалося так, що в різних країнах (Західня Німеччина, Італія) ні центрові, ні соціялістичні партії не посідають абсолютної більшости в парляментах і не мають достатнього впливу в своїх країнах, щоб опанувати загальнонаціональну ситуацію. Це їм краще вдається сполученими силами. Для цього центрові партії мусять погодитися на деякі „лівопрограмові" домагання соціялістів у ділянках соціяльній і господарській, а соціялісти приймають постулят загальнонаціональної солідарности.

Найяскравішим прикладом перемоги коаліційних тенденцій є створення 12 грудня коаліційного уряду в Італії поміж найсильнішою партією Християнської демократії й соціялістами. Ця коаліція існувала вже від 1963 до 1968 року — після того, як т. зв. „ліві соціялісти" Італії сполучилися з соціял-демократами і зірвали свій більш чи менш тісний зв'язок з італійськими комуністами. Але у виборах в травні 1968 р. найбільші успіхи мали комуністи, а найбільшої поразки зазнала об'єднана соціялістична партія Італії.

Створена в рядах італійських соціялістів, як наслідок виборів, криза мала своїм результатом їх виступ з урядової коаліції, так що протягом півроку при владі в Італії був уряд самої лише Християнської демократії, яка не мала абсолютної більшости в парляменті. Однак, конґрес соціялістичної партії вирішив відновити коаліцію з Християнською демократією. Новий уряд очолив християнський демократ Румор, а соціялісти одержали два важливі становища: заступника голови уряду і міністра закордонних справ. Цей останній пост одержав досвідчений політик і довголітній провідник „лівих соціялістів" Ненні.

Треба вважати, що в Італії перемогли міркування розваги і національної доцільности. Зважаючи на зріст комуністичних впливів і на робітничі та студентські страйки, християнські демократи погодилися внести до урядового пляну акції різні реформи в соціяльній і господарській ділянках. Соціялісти беззастережно визнають напрямні закордонної політики Італії, як льояльного члена НАТО, до чого не в останній мірі змусила їх совєтська акція в басейні Середземного моря.

В Західній Німеччині вже два роки урядує коаліція християнських демократів і соціялістів. Були часи, коли покійний канцлер Аденауер заявляв, що прихід соціялістів до влади означав би занепад, а то й упадок Німецької Федеральної Республіки. В свою чергу соціялісти твердили, що ні при яких обставинах не підуть на коаліцію з Християнською демократією. Та сталося інакше...

Два роки тому невелика ліберальна партія вийшла з коаліції, а Християнська демократія, не мавши абсолютної більшости в парляменті, пішла на домовлення з соціялістами. Проте, не ці причини парляментарної більшости чи меншости лягли в основу нової коаліції. Німеччина була тоді напередодні поважної господарсько-фінансової кризи. Перший час урядування нової коаліції позначився підвищенням податків і цілою низкою дошкульних заходів ощадности. Коли сьогодні вже переборено майже всі труднощі, то обидва коаліційні партнери свідомі того, що доконати цього вони могли тільки спільно, на підставі разом опрацьованої програми.

Якщо порівняно легко були переборені труднощі в зв'язку з цьогорічними студентськими або влаштовуваними т. зв. позапарляментарною опозицією демонстраціями, то це треба теж завдячувати існуванню широкої урядової коаліції. А сьогодні Західній Німеччині, при існуванні такої широкої коаліції, легше ставити чоло новій загрозливій ситуації, яка виникла як наслідок окупації Чехо-Словаччини. І тому вже й тепер чуються голоси, що затримання нинішньої урядової коаліції не виключене і після виборів восени 1969 року.

У Британії і Франції коаліційних урядів немає: в першій при владі перебуває Партія Праці, а консерватисти творять опозицію; у Франції колосальну більшість у парляменті, як результат виборів після „революційного травня" цього року, мають „ґоллісти". Але обидві ці країни переживають поваж-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Методій Борецький

ЛЕТ ДОВКРУГИ МІСЯЦЯ

(1)

Після майже досконалого лету космічного корабля „Аполло 7" довкруги Землі протягом одинадцятьох днів у жовтні ц.р., відбувається далекопростірний лет до Місяця і навколо нього трьох астронавтів у програмі „Аполло 8". Цей лет почався 21-го грудня 1968 року і триватиме шість днів.

Місяць

Що таке астрономічна орбіта? Астрономія є наукою, що займається далекопростірними тілами (плянети, комети, сателіти і т.д.) — їхнім положенням, величиною, рухом, віддаленням, побудовою, взаємовідношенням, історичним походженням, ролею та призначенням. Слово астрономія грецького походження, що означає наука про небесні світила. Астрономічною орбітою називають шлях, яким посувається дана плянета, комета або сателіт. Отже, орбіта Місяця є кривою лінією, по якій Місяць посувається під час свого періодичного обертання довкруги Землі. Орбіти далекопростірних тіл мають форму еліпси з огляду на різницю їх притягання т. зв. центральними тілами, від яких вони залежні. Місяць обертається в еліптичній орбіті, яка має форму майже геометричного кола.

Коли кажемо, що астронавти летять в орбіту Місяця, то це лише частинно відповідає правді. Вони матимуть свою власну орбіту довкруги Місяця і рівночасно разом з Місяцем кружлятимуть довкруги Землі, отже в „поширеній" орбіті Місяця.

Місяць є сателітом Землі. Він обертається довкруги неї із заходу на схід протягом неповного календарного місяця (29 днів, 7 годин, 43 хв. і 11.5 секунд), а рівночасно обертається із Землею довкруги Сонця протягом календарного року.

Діяметр Місяця дорівнює 2,160 миль. Він віддалений від Землі в середньому на 238,850 миль.

Поверхня Місяця відома нам з мап, виготовлених на підставі телескопічних даних і фотографічних знімок, зроблених з літаків та із штучних сателітів. З тих мап видно, що поверхня Місяця складається з гір, низин, долин та кратерів згаслих вульканів.

На Місяці є коло 40 гірських хребтів, вищих від вершка гори Монт Блянк, що знаходиться на границі між Італією і Францією, поблизу Швайцарії. Так звані гори Ляйбніца уважають найвищими: їх висота від 30,000 до 36,000 стіп. Ці всі дані можна було зібрати з відносною точністю завдяки відсутності на Місяці атмосфери.

Внаслідок телескопічних студій ствердженo, що на Місяці нема жадного органічного життя, довкруги Місяця нема хмар, а тим самим нема джерел води.

Відомо, що Земля є єди-

Земля

ною плянетою, яку замешкує людина. Вона є сателітом Сонця, довкруги якого обертається один раз протягом календарного року зі швидкістю 18 миль на секунду. Орбіта Землі довкруги Сонця має також еліптичну форму, в якій Сонце знаходиться в одному з її фокусів.

Земля віддалена від Сонця в середньому на 92,800,000 миль. Полюсовий діяметр Землі дорівнює 7,900 миль, а екваторіяльний — 7,927. Таким чином Земля має форму сфероїда або кулі, приплюснутої з двох боків внаслідок обертання навколо власної осі зі швидкістю майже один раз на добу (23 год., 56 хв. і 4 сек.). Що Земля має форму сфероїда вказує колова тінь на Місяці, коли Земля знаходиться поміж Сонцем і Місяцем, і збільшений кругозір при обсервації з щораз вищого пункту.

Площа Землі становить понад 196 мільйонів квадратних миль, при чому дві третини її займає вода.

Взаємовідношення

Вага Місяця становить приблизно одну вісімдесяту частину ваги Землі, а об'єм — одну сорок дев'яту частину об'єму Землі. Поверхня Місяця виносить приблизно чотирнадцяту частину поверхні Землі. Для порівняння: поверхня Місяця в чотири з половиною рази більша, ніж поверхня території ЗСА.

Місяць кружляє довкруги Землі в такий спосіб, що завжди видно з неї майже ту саму площу на Місяці. З цієї причини майже половини поверхні Місяця не можна побачити.

Місячне „світло" (сяйво) постає внаслідок рефлекції соняшного світла на поверхню Місяця.

Ґравітаційне притягання на Місяці в шість разів менше, як на Землі. Отже, людина, яка важить на Землі 160 фунтів, важила б на Місяці лише 25 фунтів. Людина ,яка може підскочити на Землі на висоту одного метра, на Місяці могла б перескочити дім висоти шістьох метрів. Для порівняння: та сама людина на плянеті Юпітер важила б 422 фунти.

Під час обертання довкруги Землі Місяць проходить певні астрономічні фази, які залежать від сили освітлення, що їх можна бачити з нашої плянети. Отже, фаза повного Місяця наступає тоді, коли Земля знаходиться посередині між Сонцем і Місяцем. Новий Місяць бачимо тоді, коли він знаходиться між Землею і Сонцем. Так звані перша і остання четвертини (квадранти) Місяця постають, коли половина місяцевої поверхні освітлена Сонцем, але лише одну четвертину поверхні видно із Землі. Тоді Місяць знаходиться в такій позиції, що творить 90-степеневий кут в трикутнику, що сполучає в той час Місяць, Землю і Сонце.

(Далі буде)

НА ТЕМУ ДНЯ

Закінчення Року Прав Людини

Хоч Декларацію Прав Людини схвалено й підписано в ОН двадцять років тому, в Україні та й в усьому СССР тексту тієї Декларації і досі не опубліковано. Це, однак, не завадило частині представників різних держав на Генеральній Асамблеї ОН у Ню Йорку проголосувати за надання премії представникові УССР в Комісії прав людини, проф. П. Недбайлові „за досягнення в боротьбі за права людини".

Ювілейний Рік Прав Людини минув без жадних його відзначувань в Україні. Лише у вівторок 10 грудня в Києві були скликані „громадські збори міста", які провадив „голова Комітету УССР у справі захисту миру" В. Комісаренко. На зборах виступали токар заводу „Арсенал", директор школи, секретар ЦК комсомолу УССР Мельник, і на закінчення глуму над людськими правами „збори одностайно прийняли резолюцію, в якій рішуче засудили злочинні дії американських імперіялістів у В'єтнамі, ізраїльську агресію на Близькому Сході, переслідування прогресивних сил у Греції та ряді інших країн".

„Радянська Україна" з 11 грудня повідомляла також про виступ проф. П. Недбайла в ОН, який дякував за нагороду, що „принесла честь моєму народові, всім народам соціялістичних країн" і в кінці розповів „про те, як відзначається цей рік в Українській ССР".

В Україні не відзначали 20-річчя Декларації Прав Людини, якої населення не читало. Та це не означає, що українці не знають головних пунктів Декларації, часто передаваних різними радіовисильнями з Заходу. Зрештою, кожна доросла людина усвідомлює, що вона приходить на світ вільною, і що свобода людської одиниці і цілого народу — це природне право.

Не важко уявити, скільки огірчення викликала вістка про відзначення проф. П. Недбайла в ОН між українськими людьми, особливо ж серед молоді в Україні, де політичне гноблення поєднане із релігійним, соціяльним і особливо — національним. Промовчання Ювілейного Року Декларації Прав Людини в Україні і демагогічне звертання в кінці року уваги на „американських аґресорів у В'єтнамі" — не могли пройти повз увагу українського народу. У висліді постанови Генеральної Асамблеї ОН про згадуваного П. Недбайла — українці на Рідних Землях дістали ще одну лекцію. Суть цієї лекції полягає в тому, що треба в першу чергу покладатись на власні — на могутні сили свого й інших поневолених народів, а не на рішення чи нерішення міжнародних організацій.

Генеральний секретар ОН У Тант, виступаючи 10 грудня в Ню Йорку після роздання золотих нагород з нагоди Року Прав Людини, сказав, що „цей рік ні в якому разі не можна вважати останнім роком у справі боротьби за права людини — скоріше він є стовпом на довгому шляху до здійснення найголовніших завдань Статуту Організації Об'єднаних Націй". Якщо мати на увазі поневолені народи Східньої і Центральної Европи, то У Тант мав повну рацію.

В Україні Рік Прав Людини ще не розпочався. Але стежі український народ вже віддавна висилає. Одним із рупорів тих стеж був поет-патріот Василь Симоненко. В Україні і в інших поневолених народів їх буде більше й більше, і не тільки поетів. Бо ні окрема людина, ані народ не можуть жити в неволі. (л.п.)

Київ має півтора мільйона жителів

Київ. — Без огляду на політично - національне поневолення, що всюди відчувається в житті української споконвічної столиці, Київ зростає і розбудовується, особливо за рахунок ще недавніх околиць: зростає довжина підземної залізниці, прокладаються підземні переходи під особливо рухливими вулицями тощо. Дня 6-го грудня в київській лікарні прийшов на світ хлопчик Сергійко Гончар, який був зареєстрований, як півторамільйоновий житель Києва. За офіційними даними, в Києві щодоби народжується понад 60 дітей. Наймолодшому киянові, батьки якого є робітниками, управа міста нічого не подарувала, крім „особливо складеного акта про народження та спеціяльної медалі", але все потрібне подарували друзі На початку нашого сторіччя Київ мав лише 250 тисяч населення. Подаючи вістку про народження півторамільйонового жителя столиці України, газета „Радянська Україна" з 8 грудня сповістила, що в цьому році для киян було збудовано 25 тисяч квартир — неспівмірно мало на таке велике місто. Через нестачу помешкань київська міліція не хоче давати необхідної „приписки" тим, які втікають у Київ, особливо з українських сіл. Напевно в рахубу входять і політичні пляни Москви: не допускати до занадто великого зростання столиці України, не дозволити українським селянам втікати з колгоспів, та постійна політика заселювати Київ російським і іншонаціональним елементом, для якого Міська Управа Києва завжди має кватири.

РОСІЙСЬКІ НАПИСИ В КИЄВІ

Хоча в Києві є багато написів на вулицях і площах українською, а також українською і російською мовою, — трапляється дедалі більше написів тільки російською мовою. Такі написи з'явилися біля деяких крамниць, а також у районі автобусної станції, де всюди на стрілках написано по-старшобратському: „Станция". Київський журнал „Україна" в ч. 44 з листопада помістив фотознімку з такими документами дальшого примусового російщення.

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас

(22)

Стонжка був самодержцем, паном і „владцою" одного з найгірших відділів тюрми — четвертого. Низькі, завжди темні камери в коридорі, наповнені кухонною парою й сопухом з каналів та пивниць, швидко в'ялили навіть найвідпорніших в'язнів. На той власне відділ Стонжка мене й завів. У коридорі чути було присутність людей, але поки я звик до темряви, не міг бачити їх. Стонжка, добре орієнтуючись у своєму царстві, не зважаючи на темряву, встромив ключ у двері й перекрутив.

— Вєнзєнь вейдзє! — вже урядовою мовою скомандував він. Я вже звик трохи до темряви й побачив відкриті двері до кліті, вибитої в стіні під сходами. Колись тих клітей не було, але переповнена тюрма й бажання адміністрації зробити умовини побуту в тюрмі якнайдошкульнішими подиктували їй повидовбувати під сходами малі клітки і там тримати в'язнів в одиночку.

Стонжка ввімкнув світло і заговорив „дружнім" і „переконливим" голосом:

— Нєх вєнзєнь вейдзє до сьродка. Тутай бендзє му виґоднє. Ніц тутай нє пшешкадза і мухі нє лятайон. — Він злегка пхнув мене у кліть і з усієї сили гримнув дверима. Заскрипів ключ, згасло світло.

Поволі намацав я „причу" — три чи чотири дошки, збиті докупи й кинені під стіну, яка мала служити за ліжко. — „Зле, — подумав я собі, — в цій темній і смердючій норі не потягнеш довго".

Сівши на причу, я роздумував... Але що тут думати, коли ще не відомо, які документи має поліція, що знає, а про що догадується, хто „сипле", а хто тримається. З усього видно було, що сидіти прийдеться довго, дуже довго. Бо й ті списки, які поліція знайшла, теж не облегшать присуду.

Отак я сидів і думав, не чуючи ні голоду ні спраги, хоч не пригадував собі, коли їв востаннє. На камеру попав уже після вечері, що Стонжка зразу ж з радістю мені сказав, потішаючись, що може сказати якусь неприємну вістку. Напружено наслухував, чи не ведуть ще когось. Бож там, на світі, залишилися і Бутковський і Шухевич... матеріяли, справи... І взагалі: що було причиною арешту? Невже ж схопили кур'єрок, які відвозили матеріяли в гори, і вони прозрадили? А може хтось видав? Але хто? Крім Бутковського, Шухевича і мене, ніхто не знав ні наших плянів, ні наших завдань. Бо не хотілося вірити, що мене таки направду в'яжуть з Гаями і арештованими перед тим друзями.

Мої думки перервав стукіт у двері, які Стонжка відчинив з розмахом. На коридорі світилося світло, і я побачив його в товаристві другого такого самого, як він, стражника, Лятавца. Той Лятавєц, прозваний в'язнями „злоте яйка", теж належав до охочих побивати в'язнів. Побачивши їх обидвох, я вирішив не виходити на коридор.

— Оце сінник і капойстрак*), коц і простирало. А свої речі видати на коритар.

— Всі? — питаю.

— Так, усі, нічого з вбрання не можна залишати, навіть хустини до носа. Ми мусимо дбати, щоб в'язень не зробив собі кривди, не повісився або...

— Оце клопіт! — подумав я собі. — Прийдеться тут замерзнути. Під таким коциком і простиралом не видержиш. Це ж грудень. Але що робити? Проситися не буду...

Для накриття використав я все. На ногах залишив грубі лещетарські шкарпетки, коліна завинув домашнім рушником, а зверху в'язничним, на щастя, Стонжка домашнього рушника не забрав. Решту тіла обвинув подвійно згорненим простиралом і коцом. Справа тільки в тому, щоб спокійно спати, а то вся конструкція порозлітається. Завинений, як мумія, проспав я до ранку, а пробудився так, як заснув.

Другого дня відразу після снідання двоє стражників відвели мене до одної з кімнат в адміністраційній частині. Тут уже чекали Гірний і Хім'як. Попросили сідати, перейшли на українську мову й почали балачку.

Про що вони вже не балакали: про світову політику, міжнародне напруження, Гітлера, комунізм, нарешті про Карпатську Україну. Видно це останнє найбільше їх цікавило. Я ж слухав і ні слова з уст. Вони говорили далі напереміну, чемно, стримано. Почали ставити питання, я не відповідав. Тоді вони спитали, чому я не хочу говорити з ними. Чому, коли вони такі чемні?

— Як то чому? Кинули мене в льох, на бетон, ні вікна, ні ліжка, ні денного світла, навіть костей не випростувати. І доки сидітиму там не тільки що не говоритиму, але з цим моментом починаю голодівку...

Гірний вийшов, а за якийсь час повернувся й заявив, що вже цього вечора відведуть мене у нормальну камеру. І знов почалися балачки про все, тільки не про причину арешту. Та це мене дуже добре влаштовувало. Замість сидіти самому в брудній темній камері, тут, у бюрі, було відрадніше, та ще ті два телепні говорили про речі, що мене цікавили. З їх довгих висновків можна було пізнати, чим вони живуть, що думають, чого сподіваються, бояться.

*) Капострайк — тюремна назва подушки, тобто невеликого мішечка, випханого соломою.

(Далі буде)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

„ЦЕНТРО-ЛІВІ" КОАЛІЦІЇ В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ

(Закінчення зі стор. 2-ій)

ну господарську і валютову кризи.

У Британії пасивність торговельного балянсу мала своїм наслідком у недавньому минулому девальвацію фунта стерлінгів, що, однак, не зменшило загальних господарських труднощів. Стабільність англійської валюти і далі загрожена, так що не виключена поновна девальвація. Ці й інші ускладнення — також на міжнародному форумі — мали своїм результатом відверті вимоги створення коаліційного уряду національної єдности, як це було, наприклад, під час останньої війни. З такою вимогою виступив, між іншим, найповажніший англійський часопис „Таймс".

Франція не може й досі побороти своїх господарських труднощів, які виникли цього року наслідком повного паралізування її індустрії під час травневих заворушень. Зовсім недавно французький франк уник девальвації лише завдяки мільярдовим позичкам чужих держав (головно ЗСА та Західньої Німеччини) і широкозакроєній програмі ощадностей. Становище й сьогодні ще не зовсім устабілізоване, і невідомо, що принесе завтрішній день. Якщо там не говорять про коаліційний уряд, то лише тому, що, як уже згадано, „ґоллісти" посідають величезну більшість у парляменті після останніх виборів. Але і в такій вигідній для себе ситуації „ґоллісти" не відштовхнули від коаліції своїх давніх союзників, незалежних республіканців, і, взагалі, більш схильні до компромісів з іншими політичними партіями, ніж це було до травневих подій, коли вони, проте, мали лише дуже незначну більшість у парляменті.

В Европі вважають, що „коаліційні тенденції" існують тепер і в ЗСА, доказом чого є — нездійснене, правда — бажання президента Ніксона мати в своєму уряді демократів.

В історії людства завжди бувало так, що в часи якоїсь зовнішньої чи внутрішньої небезпеки шукалося можливостей порозуміння й об'єднання. Творилися міждержавні коаліції, щоб разом боронитися від спільного ворога.

Можна думати, що саме під цю пору держави Заходу відчувають збільшення зовнішньої загрози. А тому розвиток подій на найближчі роки буде йти, правдоподібно, в такому напрямку: затіснення мілітарного, політичного й господарського союзу поміж державами НАТО, а всередині окремих держав — посилення тенденцій до всенаціональної єдности.

Аналізуючи нинішню міжнародну ситуацію, мимоволі думається про те, чому в українців, у часи всенаціональної небезпеки, діється якраз навпаки? Замість єдности — чвари, міжусобиці, роз'єднання, навіть братовбивча боротьба. Так було — з деякими, розуміється, винятками — за княжих, гетьманських часів і за нашої Визвольної Боротьби останніх 50 років.

Трохи більше як рік тому відбувся Світовий Конґрес Вільних Українців — велика і потужна маніфестація національної єдности. Але після того наш „консолідаційний запал" якось нібито вщух. Чи з уваги на все більш напружену міжнародну ситуацію, на чехо-словацькі події, на вістки про зростання спротиву, але водночас і ворожого терору в Україні, — чи з уваги на це все не варто було б відновити заходи в напрямку налагодження наших внутрішньоукраїнських відносин на політичному відтинку?

20-річчя праці Товариства Українських Інженерів

Ню Йорк. — Цього року минає 20-ліття з часу створення Товариства Українських Інженерів, ТУІ, що нараховує тепер понад 800 членів та 9 Відділів у таких містах: Ню Йорк, Бостон, Бофало, Чікаґо, Філядельфія, Клівленд, Дітройт, Сиракюзи і Лос Анджелес. ТУІ — це товариство професіоналістів, які згуртувалися у професійну українську організацію, що ставить перед собою і наукові завдання, і провадження суто товариського співжиття. ТУІ видає квартальник „Вісті Українських Інженерів", котрий від 1952 р. виходить друкованим способом, замість попереднього циклостильного. У цьому багатоілюстрованому журналі поміщуються не тільки повідомлення з життя Товариства, його членів, засідання Управи та ін., а й важливі наукові статті, в тому деякі й англійською мовою, з англомовним резюме. Як сказано у „Вістях Українських Інженерів" з липня-грудня 1968 р., ТУІ „зберігає корпорацію українських інженерів, як незрушиму національну інтелектуальну етнічну українську силу". Багато членів ТУІ є членами НТШ, УВАН та американських і ін. професійних, наукових і технічних товариств, організацій і наукових установ. В цьому ж числі повідомлено про прийняття до ТУІ 810 члена-економіста К. Бородайка з Чикаґо, а також сказано, що на Конференції ТУІ в Чикаґо обговорювали, „чи ТУІ повинно брати участь у суспільно-громадських організаціях і в якій мірі, чи має обмежитися тільки професійно-інженерськими справами". ТУІ належить до УККА, а його новообраний голова, інж. Роман Галібей, є представником в УККА від Товариства. Дотепер головами Правління Товариства Українських Інженерів були в різні роки інженери: Є. Вогачевський, М. Лепкалюк, П. Шох, Ои. Тимошенко, О. Балабан, Р. Волчук, І. Жуковський, бл. п. Василь Рижевський, Р. Рогожа, Р. М. Левицький, М. Шуль, Є. Ярош, П. Грицак, а з 1967 р. —інж. Р. Галібей. До складу Головної Управи ТУІ на цю каденцію, крім голови, входять інженери: А. Пащук, К. Туркало, С. Ю. Процюк, Є. Івашків, М. Ілюків, І. Мокрівський, В. Рудакевич, В. Гнатківський, П. Шиприкевич, І. Фриз. Товариство Українських Інженерів стало поповнюється новими молодими українськими фахівцями, дбає про підвищення фахових знань свого членства, про відповідне влаштування на працю. На сторінках свого друкованого органу інженери публікують спостереження і наслідки студій над розвитком чи занепадом певних ділянок науки і промисловости в колоніяльній Україні, статті на фахові теми, поточну інформацію з життя Відділів ТУІ. „Вісті Українських Інженерів" прийшли до 20-річчя праці Товариства також із круглою датою — ч. 100. Члени Т-ва одержують журнал безкоштовно, не дивлячись на невелику членську вкладку. Багато з-поміж членів ТУІ, відомих українських інженерів і фахівців з інших технічних ділянок, є жертвенними членами великої української громади в ЗСА та беруть активну участь у нашому науковому і суспільно-громадському житті.

Молодь напрошується відреставрувати історичний замок

Київ. — Руїни Невицького старовинного замку в районі Ужгороду на Закарпатті ваблять тисячі екскурсантів. „В обіймах ночі руїни Невицького замка набувають таємничості. Сонна тиша здається таємничою, чекаєш, ніби раптом пролунає брязкіт зброї і світло смолоскипа вихопить фігуру воїна з піднятим щитом..." Руїни замку реставрують кілька фахівців із Львова. Праця мала б бути закінчена аж через чотири роки. Однак „Культура і Життя" з 15 грудня повідомляла, що „при теперішніх темпах — це нереально". Газета публікує відомості, що багато молоді, студентів, працівників, членів Товариства охорони пам'яток історії та культури з Ужгороду самі просяться, щоб їх „запросили на суботник": молодь готова безплатно працювати, щоб тільки врятувати те, що ще збереглось від історичного замку. Та на це бажання молоді... ніхто не відгукується.

ЛЬВІВСЬКА ХОРЕОГРАФІЧНА ШКОЛА — ПОНАД 10 ЛІТ БЕЗ ПРИТУЛКУ

Київ. — Створена в 1957 р. Львівська Дитяча Хореографічна Школа за понад 10 родів існування, після випуску багатьох талановитих балетних виконавців і успішних показів кількох балетів, і досі не має власного приміщення. Нині в 10 клясах цієї балетної школи вчиться 160 дітей і молоді, випускників цієї школи вже послали за наказом окупаційної влади працювати в балетах у Москві, Ленінграді, навіть у Новосибірську... Газета „Культура і Життя" з 28 листопада ц. р. повідомляла, що, не зважаючи на такі успіхи, „школа і далі тулиться під чужою вивіскою Школи робітничої молоді ч. 8, в якій орендує малопридатну залю, на правах бездомної сироти". Газета свідчить: „Школа не може спланувати розкладу занять, а це призводить до зривів виконання навчальної програми, виробничої практики, доводиться часто працювати в театрі ночами, що взагалі нестерпимо."

М. Шпонтак

В ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Для відзначення 22 січня 1969 року Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Великого Ню Йорк влаштовує урочисту Академію та інформативне прийняття запрошених американських приятелів українського народу, як також для представників заприязнених народів. Крім того Комітет рішив звернутися до великої української громади Ню Йорку та сусідніх стейтів за фондами для платного оголошення в „Ню Йорк Таймсі", щоб таким способом пригадати цілому світові про Правду 22-го Січня, шукаючи підтримки в людей доброї волі для української визвольної справи.

Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Великого Ню Йорку сподівається і вірить, що українське громадянство підтримає морально і матеріяльно задуми платного оголошення в американській газеті, бо це є добрий спосіб ширення правди про нашу поневолену батьківщину. Під час Світового Конґресу Вільних Українців, американські співробітники підписаного автора адвокати та інші, заявили, що з платного оголошення в „Ню Йорк Таймс", вони більше довідалися про його країну, як зі всіх інших попередніх джерел.

Не забуваймо, що наші ролі поділені: ми тут виходимо з відповідними плякатами під большевицькі шпигунські гнізда, що їх дехто називає також совєтськими амбасадами, і робимо корисну роботу для української визвольної справи; наші брати на Батьківщині, ті, які не корятся перед Москвою, наражуючи свою волю і своє життя, дуже часто голодують, бо для них немає праці, або відсиджують свої довготермінові засуди — ведуть безперебійну боротьбу з большевицькою Москвою. Тому не сміє в нас бути ні одного, який стояв би осторонь цієї боротьби.

Щедрими датками на платне оголошення в американській пресі, українське громадянство Ню Йорку та сусідніх стейтів включиться цим способом в активний фронт боротьби за відновлення і закріплення самостійницьких ідеалів, проголошених Актом 22-го Січня 1918 року.

Пожертви на платне оголошення можна складати в „Самопомочі" в Ню Йорку (98, 2-га Евеню, Ню Йорк), на руки п. Л. Пришляка та п. Манацького, як також залишати з зазначенням для якої цілі в наших крамницях СУРМА, АРКА і ЕКО. Поштою можна також висилати на адресу Об'єднаного Комітету:

Ukrainian Congress Committee, Metropolitan Branch
c/o Ukr. National Home
142 Second Ave.
New York, N. Y. 10003.

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ
1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА
СТАНИЦЯ НЮ ЙОРК, Н. Й.

У 50-ЛІТТЯ ВІДНОВЛЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ ТА 25-ЛІТТЯ СТВОРЕННЯ УКР. НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ

— влаштовує —

ВОЯЦЬКИЙ ВЕЧІР

із нагоди видання книжки письменника
Евстахія Загачевського:
„БЕЛЯРІЯ-РІМІНІ АНГЛІЯ"
Вояцький Вечір відбудеться

в суботу, 28-го грудня 1968 р.
в год. 5-ій по пол. у великій залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
140 Друга Евеня в Ню Йорку

з наступною програмою:

1. „Отченаш" Юрія Форися, віддеклямує Наталія Чума, студентка Гайскул.
2. Відкриття — Д-р Семен Федюк.
3. „Прощання" Андрія Легіта, рецитація пані Барбари Левинської.
4. „Розподіл харчів", відчитає суддя Лев Вербенець.
5. „Рік праці", у виконанні артиста Михайла Яблонського.
6. „Гетьмани", муз. Лисенка, виконає бандурист, проф. Роман Левицький.
7. „Промова сотн. Панчука і виїзд до Англії", відчитає Д-р Богдан Левицький.
8. „Слово від Автора", виголосить п. Евстахій Загачевський".
9. „Далекий Краю" Богдана Бори, віддеклямує Марія Пришляк, студентка Каледжу.

II. Перерва 15 хвилин

Оглядання Виставки Української Книжки і Преси та інших видань у таборі полонених у Ріміні, Італія, скомплетованих товариствами: УВДЦ і ТУБА.

III. ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ Дивізійників із Громадянством, при перекусці. Тостмайстер — суддя Лев Вербенець.

Бандурист, проф. Роман Левицький виступить із своїм репертуаром стрілецьких та дивізійних пісень, а також інші несподіванки.

Вступ по $3.50 від особи. Білети до набуття у книгарнях: АРКА, СУРМА, ЕКО.

Фільм продукції Ярослава Кулинича
ВСТАНЕ УКРАЇНА
буде показаний
в неділю, 29-го грудня 1968 року
год. 3 і 6 веч. в ДОМІ ОУФРОНТУ
315 East 10th Street, Ню Йорк, Н. Й.

„Український Конґресовий Комітет Америки доручає всім Відділам УККА, як також всім Центральним і місцевим Організаціям масово оглянути історичний, документальний фільм „Встане Україна". — Екзекутива УККА".

Карпатський Лещетарський Клюб
НЮ ЙОРК
— улаштовує —
в днях 18 і 19 січня 1969 р. на Союзівці
ЗИМОВУ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ
ДЛЯ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ З РОДИНАМИ І ДЛЯ ГОСТЕЙ

Програма

СУБОТА, 18-го СІЧНЯ 1969 р.
Рано лещетарська прогулька до Ski-Minne on Rt. 44
7:00 веч. (на Союзівці) — Спільна вечеря, а опісля ЗАБАВА при оркестрі.

НЕДІЛЯ, 19-го СІЧНЯ 1969 р.
Служба Божа
Санки, совги, лещета
Обід.

Приміщення проситься замовляти через
УПРАВУ СОЮЗІВКИ
UNA ESTATE SOYUZIVKA
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Увага! ФІЛЯДЕЛЬФІЯ і ОКОЛИЦЯ! Увага!
Новозбудована Українська Православна Католицька Церква СВ. НИКОЛАЯ
на вулицях 1231 Windrim Ave. cor. 13th Street
повідомляє, що

БЛАГОСЛОВЕННЯ і ОТВОРЕННЯ ХРАМУ БОЖОГО

відбудеться в неділю 29 грудня 1968 р.
(DECEMBER) Початок о 8:30 ранку

— Обхід навколо Церкви і читання 4-ох Євангелистів, о год. 10-ій — СВ. Літургія, яку відправлятиме ВПР. О. АРХИМАНДРИТ ОРЕСТ в асисті дооколичних Священиків.
Всіх вірних українців і слов'ян, запрошуємо на це Православне Торжество.

Щонеділі є Утреня о 9-ій; Св. Літургія о 10-ій; о 4-ій — Недільна Школа, о 6-ій — Вечірня.
Держімся кріпко своєї рідної Церкви.
Адреса: 1231 Windrin Ave., cor. 13th St., Phila., Pa.
о. Николай Левицький, настоятель і Трости

Гартфорд! 5-ий ВІДДІЛ ООЧСУ Гартфорд!
— улаштовує —
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
дня 11-го січня 1969 року
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
в Гартфорді при 961 Ветерсфілд Аве.

Оркестра „ДНІПРО" — п. Р. Строцький з Пассейку
Замовляти місця: 1. Кооператива СУМА, тел. 246-6955; 2. Куцман Василь, тел. 233-6083
Початок о год. 8-ій веч.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
П'ятниця, 27 грудня, ц. р. год. 7:30 веч.
Д-Р ДЕНИС СТАХІВ
„ВРАЖЕННЯ З ПОДОРОЖІ ПО АЛЯСЦІ"
Доповідь багато ілюстрована прозірками.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ
бл. п. Костя Кобрина
складають брати, стриєчний і тіточний
АТАНАС КОБРИН і ПЕТРО КУЛИНЯК
20 долярів на Фонд
„Червоної Калини"

Замість квітів на могилу
бл. п. Богдана Шараневича
зложила 20.00 долярів
на Катедру св. Софії в Римі
ФАЛИНА ЛЮБИНЕЦЬКА

Замість квітів на свіжу могилу,
за Незабутнього Товариша з молодих літ
бл. п. Директора
ВАСИЛЯ КУХТИ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 11-го січня 1969 р.
о год. 9-ій рано
в церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ у Випани, Н. Дж.
Про це повідомляємо Рідню і всіх Приятелів.
ІВАН й ОЛЕНА КУСИ
(Олена Біленька)

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра ЯРОСЛАВА ШИПАЙЛА
на Катедру Українознавства
30.00 долярів складають
Зенон і Лідія КОЗАК
Ірина ДЕРЕШ

Замість квітів на свіжу момилу
Великого Праведника
Д-РА ЛЕОНІДА ГУМЕНЮКА
складаємо 25.00 долярів
на Наукове Т-во ім. Т. Шевченка.
Елеонора і Іван ГРЕЩАК
Ст. Паул, Мин.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. СОФІЇ з ДУРБАКІВ СОДОМОРИ
на Університет у Римі
35.00 долярів склали
свояки Покійної з Чикаґо:

Ірина і Борис ДУРБАК	$10.00
Олена КУНИНСЬКА	$ 5.00
Анна і Прокіп МАТІЯЦІВ	$10.00
Софія і Володимир ТИМЦЮРАК	$10.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ОЛЬГИ ЦЮК
складаємо 25.00 долярів
на Фонд Катедри Українознавства
при Гарвардському Університеті.
Ірина, Дмитро і Лява ЮРЧИШИН

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

В ТОРОНТІ ВІДБУЛОСЯ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жби склала мґр Оля Даниляк, звіт з праці СКВОР п-ні К. Паліїв, д-р Михайло Сосновський — Преси та Інформації. Про фінансові справи звітував мґр Іван Іванчук — скарбник, про церковно-громадські справи інформували Преосвященні Митрополит Максим Германюк, Архиєпископ Мстислав Скрипник і Пастор Іван Яцентій. Про можливості дії СКВУ на міжнародному форумі доповідали Митрополит Максим Германюк, Йосип Лисогір (ЗСА) та д-р С. М. Фостун (Англія). Проблеми українців у сателітніх державах реферував д-р М. Марунчак, а справу будови пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айрес, Арґентина, реферував д-р В. Іваницький. В усіх звідомленнях були відмічені досягнення та недомагання цього першого року праці Секретаріяту СКВУ. Для цілого Секретаріяту і його членів та для покликаних Комісій це був час великої проби, вивчання ситуації, можливостей, а рівночасно закладання надійних основ під дальшу працю Секретаріяту.

З проведеної роботи впродовж 1968 року відзначено акцію 50-тиліття Проголошення Самостійности України та 50-тиліття Листопадового Зриву. Центральною подією в діяльності Секретаріяту СКВУ була акція у зв'язку з відзначуванням 20-ліття проголошення Загальної декляраціі Прав Людини. Секретаріят використав цю нагоду для того, щоб виступити в обороні прав українського народу під московською окупацією в СССР. З ініціятиви Секретаріяту 21 квітня 1968 року в усіх місцях українських поселень вільного світу були переведені маніфестаційні акції, як вияв солідарности зі змаганнями українського народу в Україні за свої права.

Секретаріят СКВУ підготовив відповідні матеріяли і подбав про те, щоб СКВУ був заступлений обсерватором на Міжнародній Конференції для Прав Людини в Тегерані. Разом з тим Президія Секретаріяту передала Генеральному Секретареві ОН У Тантові, меморіял у справі порушування совєтськоросійським р е ж и мом прав людини в Україні.

Президія Секретаріяту покликала для життя ряд Комісій ,які розпочали свою працю на окремих ділянках нашого збірного життя (Суспільної Служби, Виховно-Освітньої, Преси та Інформацій і Церковно-релігійних справ).

Пленум Секретаріяту СКВУ прийняв Правильник Праці Секретаріяту СКВУ, плян праці на 1969 рік та бюджет в сумі 60,000.00 дол., який розділено на поодинокі громадські крайові надбудови.

На основі заслуханих звідомлень, доповідей і дискусії, Пленум схвалив відповідні ствердження і постанови.

В суботу, 21 грудня учасників Пленуму Секретаріяту гостило Об'єднання Українських Підприємців і Професіоналістів Торонта на спільній товариській зустрічі.

21 грудня відбулася Перша Конференція Ради Суспільної Служби Секретаріяту СКВУ, в якій взяли участь і подали звіти представники з Европи, Арґентини, ЗСА і Канади, УМХС і СФУЖО. Письмовий звіт наспів теж з Австралії від ОУА. Конференція схвалила правильник Ради СС та потвердила Екзекутиви Ради Суспільної Служби.

Нарадами пленуму Секретаріяту проводили на зміну о. д-р В. Кушнір, президент, та Йосип Лисогір, заступник президента Секретаріяту СКВУ.

В неділю 22 грудня 1968 р. Управа Відділу КУК в Торонті, влаштувала з нагоди Пленуму Секретаріяту СКВУ — Громадське Віче, яким проводив голова Відділу КУК Торонто д-р О. Бойко та на якому виступали члени Секретаріяту СКВУ. Того ж дня відбулася Пресова Конференція з представниками української преси Канади та інших країн. Конференцію проводив д-р М. Сосновський, голова Комісії Пресово - і н ф о р м аційних справ СКВУ.

За Секретаріят СКВУ
о. д-р В. Кушнір, президент
М. Плав'юк, Ген. секретар

Стрілецька зустріч у Дітройті

Дітройт, Миш. (Фр. Л.). — З нагоди золотого ювілею Листопадового Чину Станиця Братства УСС-ів влаштувала тут 21 листопада в домівці Культурно-Громадського Клюбу стрілецьку зустріч, в якій, крім УСС-ів і їх дружин, взяли участь їх найближчі приятелі й знайомі.

Зустріч інспірувала енерґійна і УСС-ам душею віддана дружина покійного усусуса Ярослава Гузара, пані Ростислава Гузар, яка разом з панями — Решетиловичею, Козаковою, Липецькою і Білоусовою підготовила гостину.

Зустріч відкрив і нею проводив теперішній голова станиці Ф. Липецький. Гурток танцюристок під керівництвом Іванни фон Драґінди-Кульчицької, яка з замилуванням їх вишколює, виконав кілька українських танців при супроводі гармонії. УСС Білоус доповідав про деякі моменти Листопадового Чину. УСС „характерник" фон Драґінда бавив приявних різними індійськими фокусами. УСС Богач, Коцур і Липецький розказували про свої пригоди на фронті і в запіллі російської армії. Від Наконечного і Білоуса довідалися гості про пригоди і смерть леґендарного поручника УСС-ів Цяпки - Сковороди, якого в лютому 1920 р. большевицькі гарлорізи підступом схопили і зліквідували.

Учасники підходили до буфету і заїдалися при столиках смачними канапками, тортами і тістечками, попиваючи гарячою кавою або чаєм. На честь пань, які підготовили буфет, і приявних УСС-ів відспівано „многая літа". Атмосфера була мила і виглядало, що зійшлася родина.

ЗВІЛЬНЕННЯ ЧУДОМ ВРЯТОВАНОЇ ДІВЧИНИ

20-тирічна студентка Барбара Джейн Мекль вийшла всміхнена із шпиталю в Маямі на Флориді, після того, як чудом врятувалася: ті, що силоміць схопили її в минулому тижні, закопали її в дерев'яній скрині 18 стіп під глинистою землею, де вона перебувала 80 годин. Її батько, мульті-мільйонер, заплатив викуп 500.000 дол. Злочинця, 23-річного Ґері Кріста, схоплено й майже всі гроші віднайдено. Барбара йде поміж батьком і братом

Нові Відділи АДУК в ЗСА і Канаді

Ініціятивний комітет для створення Відділу Асоціяції Діячів Української Культури у Дітройті скликав на день 23 листопада 1968 року засновуючі збори. **Збори** відкрив письменник Юрій Тис, який з'ясував причини, що вимагають поширення організації і діяльности АДУК, а зокрема подав аналізу духового життя на еміґрації та останніх міжнародних подій. П. Михайло Дужий зреферував проєкт статуту АДУК, який прийняли до відома. Нова Управа Відділу АДУК в Дітройті складається з голови — Ярослав Тарнавський заступника голови — Петро Рогатинський, секретаря Романа Тарнавського, господарчого референта — Антона Кобилянського, п'яти членів Управи—Михайла Дмитренка, Петра Потапенка, Юрія Тиса, Іванни Цисик і Василя Щербія та Контрольної Комісії. Протягом останніх місяців зорганізовано в Канаді три нові Відділи АДУК: в Торонті, Вінніпезі і Монтреалі.

На пам'ятник на могилі ген. П. Дяченка вплинуло понад 2,000 дол.

Балтімор, Мд. — 12 жовтня 1968 р. посвячено пам'ятник на могилі пок. ген. Армії УНР Петра Дяченка на Українському цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж. 15 листопада ц. р. Контрольна Комісія Комітету збірки фондів на будову того пам'ятника перевела докладну контролю книг Комітету і ствердила, що зі збіркових лист вплинуло до Комітету 2,093.90 дол., а разом із відсотками — 2,122.97 дол. Видатки з мінімальними сумами на адміністрацію, оголошення і поїздки, становили 2,073.-82. Надвишку 49.15 долярів поділено між пресовий фонд „Дороговказу" за поміч в друку і на Б-во „Броди-Лев", яке опікується воєнними могилами. Протокол Контрольної Комісії підписали Остап Хархаліс, Антін Траска і Данило Пісецький, замешкалі в Балтиморі, Мд. та активні в місцевому Відділі ОбВУА або Товаристві Прихильників УНР. Головою Комітету будови пам'ятника був ген. Петро Самутин.

Річні збори 371 Відділу УНС

Загальні Збори Відділу 371, відбулись 13 грудня 1968 у вечірніх годинах в приміщенні УНДому, 140 Проспект ев., в Ірвінґтоні. Справоздання урядників показало, що за біжучий рік приєднано до УНСоюзу 35 нових членів. Відділ бере також жваву участь у громадському житті на терені Нюарку й Ірвінґтону, як рівнож є членом місцевого Відділу УККА. До управи Відділу на рік 1969 увійшли: голова — Стефанія Стеців, містоголова — Нестор Басняк, касир — Марія Ґерус, Ю. Баранюк — фін. секретар. Контрольна Комісія: голова — майор І. Тарнавський, члени Людмила Музика і Клявдія Кіндзельська.

СВЯТО - МИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — (а. д.) Заходом Української Православної Церкви св. Тройці, тут в приміщенні церковної залі, 21 грудня ц. р. о годині 7-ій веч. відбулося Свято о. Миколая, що його влаштували ученики та учениці парафіяльної школи під керівництвом учительок М. Вожаківської, Л. Мірчук та А. Змій. Свято відкрив і ним проводив голова парафіяльного уряду п. І. Галій. В дальшому учні виконали п'єсу про святого Миколая, яку приготовили згадані учительки кляс зі своїми учнями. Св. Миколай роздав дарунки чемним дітям, та на закінчення голова Парафіяльного уряду подякував присутнім та побажав скорого видужання настоятелеві парафії о. протопресвитерові А. Селепині.

ДЕ ПОДІЛАСЬ УКРАЇНА?

Вінніпеґ. — Читач вінніпеського щоденника „Фрі Пресс Дейлі" в числі з 23 листопада помістив у відділі листів до редакції наступне запитання: „Панове, мене дивує, що сталося з Україною, де вона поділася? Не бачимо українців на Олімпійських ігрищах, в гокейових дружинах. Ніде невидно. Ми чуємо про Польщу, Східню Німеччину, Західню Німеччину, Чехо - Словаччину і Совєтський Союз, а не про Україну. Може б запитати про цю справу Росію!" Лист підписаний прізвищем п. Покорного з місцевости Тілей в Алберті.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 28-го ГРУДНЯ 1968 р.

BRISTOL, Pa. Річні загальні збори Т-ва Просвіта — 362 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Клюбі при 111 Fillmore St. На порядку: відчитУправи Відділу за 1968 р. та вибір нової Управи на 1969 рік. Приявність членів є обов'язкова. — Ф. Петрик, секретар.

НЕДІЛЯ, 29-го ГРУДНЯ 1968 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ ім. Б. Хмельницького — 245 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Прав. Парафії при 824 Adeline St. Присутність усіх членів обов'язкова. — О. Гоянюк, предс., М. Мартиненко, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6112. Скринька з мідяним знаряддям!

HERE'S THEIR ROOM OF TOOLS, TARZAN! I HAD TO SMASH ONE CHEST TO FIND OUT HOW IT OPENED. YOU PULL OUT THE COVER, DON'T LIFT IT UP!
THE SAME TOOLS MY CHEST HAD...
I CAN'T FIGURE OUT THESE PEOPLE-WHOEVER THEY WERE. WHY WOULD THEY PACK ASSORTMENTS OF COPPER TOOLS SO CAREFULLY IN IDENTICAL COPPER CHESTS AND HIDE THEM... AND DISAPPEAR!!
I DIDN'T LOOK IN THIS ROOM, TARZAN. LET'S SEE WHAT'S HERE!
3-5-6112

— Ось там їхня кімната із знаряддям, Тарзане! Я мусів розбити скриньку, щоб випробувати, як вона відчиняється. Витягнеш накривку — не підноси її! — Це таке саме знаряддя, як я мав в своїй скринці!

Не можу зрозуміти тих людей, кимнебудь вони були б. Чому вони так дбайливо запакували асортименти мідяних приладів у тотожні мідяні скриньки і скрили їх... і зникли!

Я не подивився до тієї кімнати, Тарзане. Давай, подивимось, що тут є!